

Publicerad 2007-05-28 06:56 av Lapptanten

Jag tänker, alltså lever jag. Jag älskar, alltså överlever jag. =)

Lapptantens funderingar

Varför sårar jag dig
Du är ju mitt allt
Jag vill ju älska dig
Alltid och tusenfalt
Jag vill så gärna visa
Att jag gråter inuti
Men ut kommer bara mörker
Och ren idioti
Varför är jag rädd för tårar
Varför tiger min själ?
Varför blir jag elak
När jag bara vill dig väl?
Jag vill så gärna berätta
Hur du sårat mig
Men det enda jag gör
Är att såra dig
Lyssna på mig hjärtat
Jag bönar och jag ber
Jag ska visa att jag gråter
Även om jag ler
Hämnas ska jag inte
Det leder ingenstans
Du har ju väckt känslor
Jag inte visste fanns
Jag vet helt enkelt inte
Hur man älskar rätt
Eller finns det verkligen
ett enda rätt sätt?
Strunt samma hjärtat
Av erfarenheter jag lär
Det ska nog blir bra
Till slut det här
För livet mol allena
Kan jag inte tänka mig
Bli inte rädd nu hjärtat
Men jag släpper inte dig!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lapptanten med Poeter.se id #14001 innehar upphovsrätten